

Сини (дуже стисло)

Василь Стефаник

Старий Максим працює на полі та лає все навкруги: коняку, що ледве рухається, жайворонка, щоб він не співав. Все дратує його.

Випивши горілки та з'ївши хліба, він знову починає сердито вигукувати. А потім у розпуці скрикує, що сини вже ніколи не повернуться до нього, він втратив їх.

Навіть Божа Матір не принесла такої жертви, бо мала одного сина, який воскрес. Максим же віддав двох синів, і ті не повернулися. Пішли воювати за Україну. Стара мати залякла від горя біля воріт, проводжаючи їх. Тепер Максим запрошує Матір Божу бути йому за ґаздиню.